

Ure.

Efter Loven af 1863 fortoldes Lommeure og sammensatte Værker til saadanne med 48 $\frac{1}{2}$ pr. Stk., hvorimod Dele til disse Ure fortoldes med 16 $\frac{1}{2}$ pr. Pd. efter Hof. 257. Denne meget betydelige Forskel paa Tolden efter disse to Positioner har bl. A. ført til, at i øvrigt fuldt færdige Lommeure adskilles for Indførselen, enten i Udlandet eller paa Frilager, for atter at sammensættes straks efter Indførselen, og da denne Trafik vil vedblive, saalænge der er nogen væsentlig Forskel mellem Tolden paa sammensatte Ure og paa Dele til disse, samt da en høj Told paa Lommeure frister til Indsmugling, hvilket, trods al Paapasselighed fra Toldvæsenets Side, efter Varens Bestaffenhed ikke lader sig forhindre, indeholder Udkastet ikke nogen særlig Position for Lommeure, saaledes at disse altsaa fremtidig ville falde til Fortoldning efter den samme Satz som andre Ure, hvorved bemærkes, at da Lommeure ikke fabrikeres her i Landet, har Toldansættelsen ingen Betydning med Hensyn til Bestyttelsen for det indenlandske Urmagerhaandværk. Den i Loven i 1863 stedfundne Sondring i 2 Positioner af andre Ure end Lommeure har man derhos forment det rigtigst af praktiske Grunde at opgive, og alle Slags Ure — med Undtagelse af Taarnure samt saakaldte Gas- og Vandure, der ere henviste til Fortoldning efter det Materiale, hvoraf de bestaar — ere derfor samlede under en Position.

Uld,

af Slags, er opført toldfrit som i Loven af 1863.

Vinsten.

Paa Vinsten er efter Loven af 1863 fri, medens anden Vinsten henvises til at behandles som Apotekervarer.

Efter Forslaget vil dette ogsaa blive Tilfældet fremtidig.

Vitriol,

der efter Loven af 1863 er toldfri, er ligeledes i Forslaget ansat til Toldfrihed.

Vogne og Vognmagerarbejde.

I Loven af 1863 ere Lokomotiver og Vogne til Sporveje samt andre Vogne til at fremføre med Hestekraft ansatte til en efter deres Bestaffenhed appasiet Told pr. Stk. I Forslaget ere derimod samtlige disse Vogne samt Kaner og Slæder til at fremføre ved Heste- eller Maskinraft opførte til en Told af 10 pCt. af Værdien. Fremdeles er under denne Gruppe optaget en særlig Position. Viechler, Trichler m. v., der indføres i ikke ringe Mængde, og som efter deres Bestaffenhed samt da de nu ogsaa ere Genstand for indenlandsk Tilvirkning, formenes passende at burde svare en Told af 15 pCt. af Værdien.

Andet Vognmagerarbejde, der nu er beskattet med 3 $\frac{1}{2}$ pr. Pd., er henvist til at fortoldes efter Materialet.

Voks.

I Loven af 1863 er animalsk og vegetabilsk Voks ansat til en Told af 3 $\frac{1}{2}$ pr. Pd. og andre Arbejder af Voks, som ikke ere særskilt taxiferede, til 16 $\frac{1}{2}$ pr. Pd., hvorhos Voksløys under „Lys“ ere taxiferede til 6 $\frac{1}{2}$ pr. Pd. I Forslaget er Voks, animalsk og vegetabilsk, ansat til Toldfrihed og herunder er endvidere indordnet „Bivæx“ der i Loven af 1863 indtager en særegen toldfri Position, men som synes naturligt at maatte henhøre under denne Gruppe. Voksløys og Voksstabler ere ligesom Lys af Talg, Stearin m. m. foreslaaede til en Told af 6 Ore pr. Pd.; Friktilionslys af Voks ere henførte under Krudt, og andre Varer af Voks ere henviste til Fortoldning som Galanterivarer i Lighed med forskellige Arbejder under Varegruppen „Talg og Talgarter“.

Veg

ere som i Loven af 1863 opførte som toldfrie, kun at det i Forslaget udtrykkelig er fremhævet, at herunder falder Veggeblomme og Veggehvide.

Vetere,

alle Slags, der efter den nugældende Lov fortoldes med 16 $\frac{1}{2}$ pr. Pd., ere i Udkastet opførte til samme Told, omset i Ore.